

X. évf. 8. sz.

Timișoara, 1932 február 23

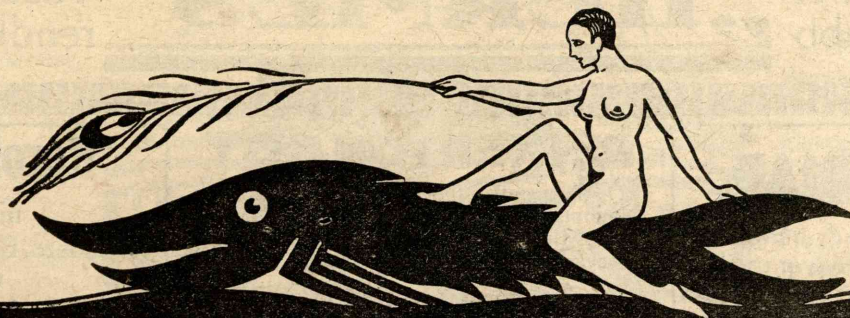
Ára 20 lei, 3 kč., 8 dinár, 2.50 lira

Bucarestiben: 25 lei

Párisban : 2 fr. 50 cent

Berlinben : 50 Pfennig

Londonban : 1/2 angol shilling

IKAVIAR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAÍVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

E heti számunk főbb
tartalma :

Korbácsorgiák

Egy fiatal leány férfiuralom alatt
Regény. Írta : Bán-dor

A nemi ösztön és a kielégítés állítóla- gos szükséges volta

Írta : Dr. Gruber Miksa, müncheni egy. tanár

Egy diák naplójából

Novella, írta : (b-r)

A thilhousei szüz

Novella, írta : Honoré de Balzac

Szépségssalon

Milyenek legyenek a hullámok ?

A legszebb éjszaka

Novella. Írta : Klári

A spanyol inkvizíció titkaiból

Fatime. Részlet Bán-dor hasonlító című művéből

2.sz. keresztrejtvény

Fotó „Káviár”, Timișoara

Ne utazzon el a legujabb **„HERMES”** vasuti menetrendkönyv nélkül

PÁRISI HÍRLAP

A franciaországi magyarság kedvelt és népszerű magyar nyelvű hetilapja. Előfizetési ára félévre külföldre 20 Fr. Mutasztványát: mot ingyen küld a kiadóhivatal: Páris, Vle. 33 rue Mazarine

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét felhívjuk, hogy a nagy portóköltés és a hosszadalmas adminisztrációs munka elkerülése miatt a lapban hirdetett összes „Bán-dor” könyveket megvehetik mind-ama helyeken, ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni. De a pénz előzetes beküldése ellenében, vagy utánvét mellett jugoszláviai fiókiadó-hivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl. Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárutóknál, vagy fenti fiókiadóhivatalunknál megrendelhető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomásai, Dinár 35.—
2. Kató mint asszony „ 35.—
3. Kató válása, képekkel „ 35.—
4. Vera naplója, képekkel Dinár 70.—
5. Színész nő emlékiratai, 9 drb. tollrajzzal Dinár 200.—
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon kötve, Dinár 80.—
7. Káviár 1931, II. fele, 562 oldalon, kemény kötésben Dinár: 80.—
8. Bestiák, négy darab fényképpel, bibliofil kiadás, Dinár: 80.—
9. Párisi Album, tíz darab páros kép-pel, Dinár 160.—
10. Kapu előtt, diákgregény, 164 oldalon, angol vászonkötésben, Dinár: 50.—
11. Káviár 1930—1929—1928—1927-ik, esztendeje, egy nagy kötetben, kötve, bármelyik esztendő ára Dinár: 245.—

BOSZÁK ALBERT

műköszörtüs. Temesvár IV. Bem u. 30. Vállalja ollók, borotvák, kések szak-szerű köszörtülését. — Solingeni acél-árak raktáron. (30)

PINKERTON BOY

Öt perc alatt minden megbízást elintéz. Naponta kurirjárat Bucarestbe és Kolozs-vár. Hetenként egyszer Budapest és Temesvár között. Vízum beszerzés 50 lei.

Timișoara — Telefon 75

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász

Timișoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú víz és vasondolás
Férfi és női manikűr

Gyűjtse

állandóan a „Káviár” egyes számait, tegye félre minden héten és évvégén köttesse be. Birtokában lesz így egy gyönyörű, vaskos albumnak, melynek bolti ára 1000 lei és amely könyvtárának egyik legszebb díszét fogja alkotni.

Gyűjtse

tehát a „Káviár” minden egyes példányát, mert ez a lap az egyetlen magyar nyelven megjelenő sexualtudományi folyóirat, mely univerzális jeleggel bír és amelyet mindenütt olvasnak, ahová csak magyar újság elérhet!

Gyűjtse

és vegye meg minden héten, most az év elején még nem késő, az árutóknál minden szám kapható.

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárváros

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Tavaszi újdonságok
Női filc- és bársonykalapok minden színben és minőségben meglepő olcsó árak mellett.

Férfi kalapok nagy választékban:

Tuvicsák kalapszalón
TIMIȘOARA, Gyárváros, Fő ucca, 25. szám
Mercur mellett

Divatcikkekben a legjobb beszerzési forrás:

„LOUVRE” divatáruház

a józsefvárosi templommal szemben

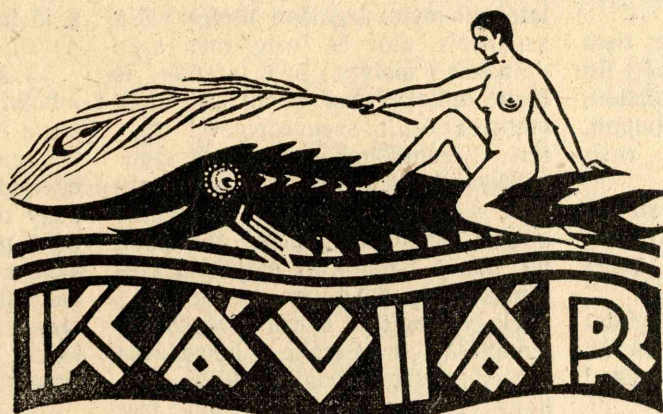
(4)

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő
Romániában 240 lei

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

Megjelenik minden héten, kedden

Főszerkesztő:
DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:
BEN GIT

Keresztrejtvény megfejtőinkhez

A thilhousei szűz

Irla: Honoré de Balzac

Miután a megfejtések határidejének kitűzésénél nem számítottunk arra, hogy idegen országokból is érkeznek be megfejtések, ahol sokkal későbbben kapják kézhez a lapot, közöljük olvasóinkkal, hogy ilyen esetekben a határidőtől eltekintve később is beküldhetik a régebbi keresztrejtvények megfejtését is; azért résztvesznek a pályázaton.

Erre vonatkozólag pedig értesítjük olvasóinkat, hogy a nem remélt nagyszámu megfejtések következtében a jutalmak számát is felemeljük akként, hogy a már közölt három fődíjon kívül a következő hetet is, tehát összesen tizet, jutalomban részesítjük.

A pályázat nyerteseinek rangsorát pontozás után állapítjuk meg és pedig; 5 pontot kapnak egy-egy rejtvény hibátlan megfejtői, 3 pontot azok, akik 1—2 jelentékenyebb hibát csináltak és végül 1 pontot a több hibát elkövetők. A pályázat befejeztével ezeket a pontokat összeadjuk és a legtöbb ponttal bírók nyerik a jutalmakat.

Következő számunkban közölni kezdjük az eddigi megfejtők neveit és az elért pontszámokat.

A valesnesi várur egy roskatag asszonyt vett feleségül, aki vonzalomból vagy ellenszenvből, szórakozásból vagy unalomból, böjtölni hagyta jó férjét, ami annyit jelent, hogy megtagadta tőle azokat az édességeket és nyalánságokat, melyeket a házasság magában rejt.

Hogy az igazat megmondjuk, az említett várur nagyon kellemetlen és piszkos egyéniség volt, aki szívesebben üldözte a vadakat erdejében és egyáltalában nem volt kellemes társaság egy gyöngéd asszonyra nézve. Ezenkívül pedig már tul volt a hatvanon, de a természet, mely mint a takács, sohasem tudja előre, hogy mit csinál, őt is hatalmas szerelmi étvággyal áldotta meg. És a közmondás is azt mondja: Minden köcsög megtalálja a maga fedőjét.

Valesnes ur is azon a véleményen volt, hogy a legszebb köcsögre is rá lehet tenni a legcsunyább fedelet és így állandó kutatásban volt a csinos köcsög után, hogy azt betakarja és a mocskos szőrű vadállatok helyett most már mind gyakrabban selyemhaju kis állatocskák után vadászott, de ezeket a nemes vadakat azon a vidéken már javarészt leterítették a fiatal emberek és a szüzességnek nagy értéke volt Thilhouseben.

Mégis sikerült hosszas fáradság és kérdezősködés után egy takácsnak az özvegyét felhajtania, aki 16 éves leánya személyében nagy kincscsel birt. Ez sohasem mozdult el az

anyja szoknyája mellől, aki minden-hová elkísérte és egy ágyban aludt vele, hogy éjjel-nappal vigyázhasson reá.

De akkor is olyan rossz idők jártak mint ma és ők alig kerestek annyit, hogy az éhenhalástól megmeneküljenek. Mig tehát a leánya szépsége egyre növekedett, ugyanilyen arányban növekedett az asszony nyomorúsága is, aki leánya szüzességéért adósságokba verte magát és mindent feláldozott érte.

Miután Valesnes ur kellőleg tájékozódott a két asszony felől, egy esős napon mintegy véletlenül betért a kunyhójukba, hogy ruháját megszáritsa a tűzhelynél. És ahogy ott ült a félhomályban a két nő között, nem tudott betelni a szűz édes arcával és szép alakjával, a rózsás gömbölyű karokkal és a kemény félgömbökkel, melyek mint valami előőrsök védelmezték lándzsaként kimeredő bimbójukkal a leánya hideg szívét. Minden olyan szép és tiszta volt rajta, mint a frissen lehullott hó és gyöngéd, mint egy bimbó áprilisban.

Ha egy szemtelen fiu azt kérdezte volna tőle, hogy: Nem próbálnánk meg egyszer, hogyan izlik a szerelem? — azt felelte volna neki: Nagyon szívesen, de hogyan kell ezt csinálni? — Ilyen naiv és tapasztalatlan volt ezekben a dolgokban.

Az öreg, aki megszimatoilta benne a szüzlányt, izgatottan mozgolódott ide-oda a széken és nyújtogatta a

nyakát, mint egy majom, mely egy aranyozott diót akar elérni.

Az anya észrevette ezt, de nem mert szólani, mert az öregé volt itt minden, ameddig a szem ellátott. Mikor a tűzhely lángja fellobogott, így szólt a leányvadász az öreg asszonyhoz:

— Ah! Ah! Ez éppen olyan jól melegít, mint a leányodnak a szemei.

— Sajnos uram, annál a tűznél semmit sem tudunk főzni...

— Dehogynem! Add a leányodat komornának a feleségemhez és én ellátlak mindennel, amire szükséged van.

Hosszas vitatkozás indult most meg, melyet feleslegesnek tartunk leírni, a vége a dolognak azonban az lett, hogy a takács özvegye egy kis házat és életfogytiglani eltartást kapott a vén szoknyavadásztól, ezt jegyző előtt írásba is foglalták és a szép szűz szobaleányi minőségben a várurhoz került.

Mikor a városka és a környék anyái meghalloták a nagy összeget, melyet a thilhousei szűzért fizettek, rájöttek, hogy mégis csak az érényesség a legjobb tüzelés és megpróbálták leányaikat szűzekké felnevelni, de csakhamar tapasztalniok kellett, hogy ez nehezebb, mint a selyemhernyók tenyésztése, melyek többnyire megdöglenek, mielőtt hasznót huzott volna belőlük az ember: a szüzesség is olyan, mint a naspolya: nem áll el sokáig.

Mária pedig követte az anyja tanácsait, melyeket eljövetele előtt kapott tőle és mit sem akart tudni gazdája gyöngéd kéréseiről és aranyzavairól, mielőtt egy kicsit el nem veszi feleségül. Ha pedig az öreg erőszakoskodni kezdett, összebörzolta magát, mint egy macska a kutya közeledésénél és kiáltott!

— Megmondom Madamenek!

Röviden, hat hónap alatt a várur még kamatait sem élvezte befektetett tőkéjének. Minden fáradozására egyre ellentállóbb lett a leány és egyszer azt mondta a férfi ajánlatára:

— Ha elvette tőlem a szüzességemet, vissza tudja adni?

Máskor pedig:

— Ha annyi lyuk volna rajtam, mint egy szitán, akkor sem engednék át egyet sem magának belőlük, annyira ellenszenves előttem.

A jó öreg ezt a paraszti beszédet az érény virágának vette és nem akadályozta meg abban, hogy továbbra is szép beszéddel és ezer esküvel szédítse a leánykát. Már nem látott mást, csak a csodálatos leánymelleket és a rugalmas fél-

gömböket, melyek bizonyos mozdulatoknál olyan izgatónak tunket elő a szoknyája alól és még más szép dolgokat, melyek egy szentet is tűzbe tudtak volna hozni. Az öreg emberek örült szenedélyével szerette a leányt, mely a fiatalok szenedélyével ellentétben folyton növekszik, mert az öregek a gyengeségükkel szeretnek, mely állandóan nő, míg a fiatalok az erejükkel szeretnek, mely állandóan csökken.

Hogy megtörje a leány végső ellentállását, bebeszélte hetvenéves pincemesterének, hogy nőüljön meg, hogy valaki megmelegítse öreg testét és hogy erre Mária volna a legalkalmasabb.

Az öreg pincemester, aki a várur szolgálatában tekintélyes vagyont szerzett magának, életének hátralevő idejét békességben akarta eltölteni és semminémű előszobákat nem akart már feltörni, de mert jószágos gazdája arra kérte, hogy egy kicsit nőüljön meg, hogy neki szívesseget tegyen és biztosította őt arról, hogy az asszonykáról ő fog gondoskodni, hálából végre beleegyezett.

Az esküvő napján, mikor Mária megrabolva látta magát minden eddigi akadékoskodásától és nem állhatott ellent az öreg kívánságainak, gyorsan még életjáradékot kötött ki magának özvegyisége esetére, mint a szüzességéért járó díjat.

Azután engedélyt adott az öreg kecskének, hogy nála aludjék, ahányszor csak tud, azt is megígérve neki, hogy minden igyekezetével viszonozni fogja szerelmi tevékenységét, habár — jegyezte meg — az ő korában már egyszeri öleléssel is megelégedhetik.

Esküvő után a várur először meggyőződött arról, hogy felesége már a puha párnák között fekszik, aztán beosont kis tyukocskájának szépen berendezett szobájába.

Hogy rövidek legyünk: a kandalló gyöngye világosságánál nagyon izgatónak és csinosnak találta a szűzecskét, aki harcra készen feküdt az ágyban, testének mámorító illatával betöltve a szobát. E pillanatban cseppet sem bánta az öreg a magas árat, melyet azért a kis drágaságért fizetett, mely még rejtve volt előtte a takaró alatt.

Vágyait e királyi pecsenyének első falatjai után már nem tudta visszatartani és nagy erővel készült az ostromra, gondolván, hogy ő mint a szerelmi művészetek egykori mestere hamar végez ezzel a fiatal teremttel, de nagy falánksága és bujasága következtében egyszerre elfelejtette a

szerelem mesterségét. Ezt észrevevén a jó leányka, ártatlanul mondta öreg gavallérjának:

— Monseigneur, ha bent leszel, jobban kell ám harangoznod, hogy észre lehessen venni.

Ezen szavak által, melyek gyorsan elterjedtek, Mária híressé lett, úgy hogy mai nap is „Thilhousei szűznek” nevezik az olyan leányokat, akik a nászéjszakán az ágyban sokkal nagyobb jártassággal bírnak a szerelemben, mint a legöregebb kéjenc.

Szépségسالon

Milyenek legyenek a hullámok?

A nőies fésűlködési mód, melyet a kurta haj éppen oly kevésbé zár ki, mint „En Csillag Anna” földig érő fűrtjei, az idei farsangon bontakozott ki teljes pompájában.

Szinte hihetetlen, hogy abból a pár ujjnyi hajból, ami most a női fejeket díszíti, hányféle frizurát lehet csinálni még akkor is, ha az Eton jellegű fejeket mellőzik is. Ezek ugyanis végképpen lemaradtak. De jöttek helyettük a bájosabbnál bájosabb kreációk.

Jöttek mindenekelőtt a hullámok. A vízhullámok, a tartós hullámok, az egész egyszerű, forró vassal süttött hullámok és a legkevésbé egyszerű természetes hullámok.

Jöttek keskeny és széles hullámok, laposan fejhez simuló és magasan bodrozódó, pajkos hullámok. Hullámok minden női fejen. (Azokról a hullámokról nem is beszélünk, amelyek a farsang alatt a férfiek és leányos apák feje fölött összecsapnak. Pedig talán ezek a leghamisíthatatlanabb hullámok.)

Mi történjék ezekkel a hullámokkal? Hogyan fésűljék meg azokat, hogy a fej divatos és szép legyen? Sok módja van ennek.

Lehet például a hullámokat homlokból hátrafelé simítani s két oldalt a fűlre huzni. Ennek olyanformán kell történni, hogy a hátra és fűlre simított hajrészek ne váljanak el élesen egymástól, hanem a fejen harmonikusan egybe simuljanak. Az ilyen frizura, melyet könnyű megcsinálni, majdnem minden normális formájú női archoz jól illik.

Lehet aztán a már hullámos női haját középen ketté választani s két oldalt fűlre simítani. Ez kissé exponált hajviselet s csakis nagyon szép, szinte klasszikus vonású hölgyek engedhetik meg maguknak.

A spanyol inkvizíció titkaiból

F a t i m e

(Részlet Bán-dor hasonló című művéből)

Egy hét sem telt el, mióta Con-cita de Carranza és vőlegénye po-rai elhantolták Granada földjébe, Torquemada Tamás, aki érezte, hogy kalandos életének vége felé jár, ismét szükségét érezte annak, hogy megkinozzon egy asszonyt.

Az inkvizíció emberei elszéledtek az országban, hogy megismer-jék a nép hangulatát és jelentsék, hogy kiket kell elfogni. Így került a többiek közé Fatime neve is, akinek férje háboruban volt Abdul Medic mór fejedelem oldalán.

A főinkvizitor Brancamonte ka-pitányt küldte ki, hogy Fatimét és házának minden lakóját letartóztassa.

Matusali Fatime andaluziai szár-mazású volt, magas, karcsú és érdekes, csipői erősek, mellei for-mások és teltek. Apró lábai és kezei elárulták arisztokrata szár-mazását.

Mikor Brancamonte kapitány megérkezett a Matusali villába, Fatime és öccse Rasid a tornácon ültek és a jövőről beszélgettek.

A szolgák lefegyverzése után elfogták a fiatal mór asszonyt és fivérét, lóra ültették őket, a ka-pitány ölébe vette Fatime kis fiát és kerülő uton, hogy feltűnést ne kelt-senek, megindultak Granada felé.

Torquemada Tamás, aki tu-dott a fiatal asszony szépségéről, már türelmetlenül várta, hogy hirt kapjon a kiküldetés eredményéről. És reszketett az izgalomtól, mikor megtudta, hogy Fatimet fiával és fivérével együtt beszállították az inkvizíció fogházába.

Es habár kimondhatatlanul ki-vánta ezt az asszonyt, akit eddig sohasem látott, mégis ahelyett, hogy meglátogatta volna a cellá-jában, vagy odavezettette volna magához, elfojtotta vágyait és el-rendelte, hogy Fatimet a fiával együtt zárják el egy külön cellá-ban, a másikon pedig Rasidot.

Igy telt el egy hét, mely idő alatt Torquemada uralkodott szenvedélyein és várt türelem-mel.

Egy napon Fatimet kihozták a cellájából és bevitték a főinkvizi-tor szobájába, mely máskülönben csak három lépésnyire volt a cel-lától.

Fatime soha életében nem látta Torquemada Tamást, akiről már sokat hallott beszélni, de mikor belépett a szobába és meglátta a sápadt, sovány, kiélt arcu embert a dominikánusok ruhájában, rö-gtön felismerte benne Spanyol-or-szág főinkvizitorját.

Fekete szemei állták a férfi éles pillantását, egyszerűen és büszkén. Félelem nem vett erőt rajta.

Megalkudott a helyzettel, tudta, hogy nem változtathat a sorsán és hogy úgy az ő, mint a fia és fivére életének vége van.

A rövid uton, házatól Granadáig, valamint a következő napokon, melyeket a fogházban töltött örö-kös félelemben, idegei megacélo-zódtak és megszokta a halál gon-dolatát.

— Fatime — mondta erős han-gon a férfi — beszélni akarok ve-led. Nem vagy már gyermek és én sem vagyok trubadur. Teljesen a hatalmamban vagy, senki nem segíthet rajtad. Visszaadhatom a szabadságodat, miként átadhatlak hóhéreimnek is, hogy halálra ki-nozzanak. Ugyanigy rendelkezem a fiad és fivéred életével is. Meg-értetted?

Az asszony gunyosan mosoly-gott és nyugodtan felelte:

— Megértettem, de nem fogsz elérni semmit nálam.

— Meglátjuk! — mondta a ba-rát feléje fordulva. — Nem tudjuk előre a jövőt, Fatime!

Szemeit nem tudta levenni a fiatal asszony rózsás ajkairól, mel-leiről, melyek erősen hullámozottak a ruhája alatt és testének csodás formáiról.

Szemtelen mosollyal, csillogó szemekkel folytatta:

— Fatime, egy nap és egy éj-szaka fog elmúlni. Ezen idő alatt folyton várni foglak, de ha holnap, ugyanebben az órában, mikor is-mét idehoznak, nem fekszel le önként erre a pamlagra, hogy az enyém legyél, fivéredet a szemed láttára fogják megkinozni, minden-nap egy teljes órán át, lassan, óvatosan, míg csak bele nem hal. Ami pedig a fiadat illeti, szárma-zásra másfajta, de ugyanolyan kínok várnak.

Az asszony nyugodtan hallgatta végig és arcának egy izma sem rándult meg. Csak a tekintete sö-tétült el.

Rövid csend és újra felcsendült

Fotó Káviár Timisoara

a főinkvizitor hangja: — Ellenben ha az enyém lesz és ölelni fogsz, mintha a férjed lennék, nyolc napig élvezni fogom a testedet és ha elmúlt ez a hét, visszaadom a szabadságodat és gondoskodni fogok arról, hogy senki se bánt-hasson.

— Elég, kegyelmes uram! — kiáltott Fatime. Sohasem fogom megengedni, hogy megérints és bemocskolj. Kinozzátok meg Rasidot, kinozzátok meg a fiamat, kinozzátok meg engem is! Őljetek meg! De vigyázz! Ha majd az ördög kezébe kerülsz és erőszak-kal akarsz a magadévá tenni, vigyázz és gondolj azokra a szavakra, amelyeket most mondtam neked.

Megfordult, kinyitotta az ajtót és anélkül, hogy valaki kísérté volna, visszatért a cellájába. Ott karjaiba kapta a kisfiát és fejét a keblére szorítva keservesen sirni kezdett.

Másnap reggel egy kéjes álom hatása alatt izgatottan ébredt Torrequemada Tamás és remegve a vágytól öltözött fel. Elrendelte, hogy Fatime kisfiát vegyék ki a cellából és vigyék át a főfogházba. Aztán bement hozzá.

A szűk priccsen ott aludt Fatime, kezét összekulcsolva a keblén, elnyulva és mereven, mint egy halott. Torrequemada szemérmellenül a ruhája alá nyúlt, mire hirtelen felnyitotta nagy, sötét szemét, olyan tiszta, ártatlan kifejezéssel, olyan nyugodtan és fenségesen, hogy a főinkvizitor visszatorpant.

Anélkül, hogy egy szót szolt volna, elhagyta a cellát és visszatért a szobájába. Egész nap mogorva és kedvetlen volt, különböző rendeleteket adott ki a hitellenek ellen, délután pedig több foglyot megkinoztatott.

Vacsora után, felhevülten a bortól, belépett a Rasid cellájába.

— Kelj fel és kövess! — parancsolta. A fiatal mór engedelmeskedett. Letartóztatásuk óta nem látta Fatimet és ezirányú kérdéseire sohasem kapott választ.

Torrequemada parancsára felkelt tehát és menetközben megkérdezte:

— Excellenciás uram, a nővérem! Mi történt vele? Beszélj! Hol van szegény Fatime? Látni fogom?

— Látni fogod — felelte Torrequemada, mikor megérkeztek lakosztályába.

Egy asztalon keskeny bőrszij

feküdt, mely oda volt erősítve. Hirtelen mozdulattal megragadta, összekötözte vele a fiatal mór kezeit és rálökte az asztalra, melyre aztán gyertyatartókat állított, úgy hogy azok a sarkok kivételével az egész szobát megvilágították.

Most kihuzott egy fiókot és kivett belőle egy kötelet, melynek segítségével összekötözte Rasid lábait.

Aztán egy alvajárási lépéseivel kiment.

Egy pillanattal később ismét megjelent, kezénél fogva vezetve Fatimet.

— Hugom, hugom! — kiáltott Rasid.

— Rasid, drága bátyám! — sikoltott a fiatal asszony térdre esve annak lábainál. Megcsókolta az összekötözött kezeket, majd könnyektől ázott arcát.

Aztán felállt és így szolt:

— Bátyám, készülj el a szenvedésekre és halálra, mert tudom, hogy ütött az óra.

Röpke mosollyal az ajkán Torrequemada brutálisan megragadta Fatimet a vállánál, elrántotta a fivérétől és mielőtt az asszony védekezhetett volna, egy ideges mozdulattal letépte róla a ruhát. A meglepetéstől mozdulni sem bírván, egy pillanat alatt teljesen meztelen volt, lábaival beleakadva lecsuszott ruháiba és ingébe.

A rövid ideig tartó küzdelemben haja lebomlott és vastag fonatokban borította be a vállait és a hátát.

Mindez egy pillanat alatt történt és a fiatal asszony csak akkor tért magához, mikor Torrequemada felkapott egy törz és odalépett a rémülettől megmerevedett Rasidhoz. Kemény hangon és gonosz pillantással kiáltott:

— Fatime, feküdj te a diványra!

A fiatal asszony tagadólag intett a fejével.

— Nem! Gondolj a bűneidre! — felelte.

Torrequemada nevetett.

Egy tördöfféssel átszurta a szerencsétlen Rasid egymásra kötött kezeit, aki nem tudta visszafojtani fájdalomkiáltását.

— Bátyám, — szólalt meg csendesen Fatime — Rasid, bocsáss meg nekem! Allah úgy akarja, hogy az én becsüLETEMÉRT a te véred folyjon. Ami engem illet, légy nyugodt. Nemsokára követni foglak.

— Jól van, akkor halj meg! — kiáltott a főinkvizitor örült harag-

gal és egyetlen vágással átmet-szette a fiatal mór torkát.

— Gyilkos! Gyilkos! — sikoltotta Fatime.

Semmi félelem, semmi szemérem nem gátolta már a fiatal asszonyt. Karjait széttárva, lebomlott hajjal, meztelenül és fenségesen odafordult Torrequemadához, megfenyegetve az ujjával.

Az még mindig kezében tartva a véres törz, kitért előle.

Az asszony követte őt a szoba ajtajáig.

— Nyisd ki! Nyisd ki és távozz! — parancsolta. — Menj, térdelj le az oltár előtt és kérd a jó Istent, hogy bocsásson meg neked.

Aztán kiugrott az ajtón és szaladt előle egyik szobából a másikba. Így értek egy nagy terembe, hol az őrség katonái tanyáztak, beszélgetéssel és ivással töltve az időt. A főinkvizitor és a démonhoz hasonló, lebomlott haju meztelen asszony megjelenésére az emberek felugráltak és rémülten menekültek előlük. Torrequemada dühösen visszafordult és bevágta maga után az ajtót. A katonák, a főinkvizitor távozása után ismét előbujtak és Fatime azt hitte, hogy meg kell halnia a szegyénytől. Szerette volna eltakarni meztelenségét, elbujni, elszaladni...

De az első ijedelemből felocsudva a katonák, idegen, lelkiismeretlen söpredék, készen állva mindig a legnagyobb gonosztertekre, — visszanyerték bátorságukat.

Röhögve és tréfálkozva fogták körül a fiatal asszonyt és míg az egyik megmarkolta a bal mellét, a másik megcsókolta hátul a nyakát.

Fatime felsikoltott, lehajolt és beleharapott a kézbe, mely a mellét szorította. A férfi éktelen káromkodással felemelte a kezét és öklével belevágott a fiatal mór arcába. Ez pedig feldagadt arccal kirántotta a katona oldalán csüngő törz és támadójára emelte.

— Ah! Nagyon bátor a kis-lány! — kiáltotta valamelyik.

Tíz erős kar ragadta meg és fegyverezte le, brutálisan ütötték, majd bevonszolták egy szomszédos szobába, leteperték egy tábori ágyra, hol huzszor egymásután el kellett szenvednie a katonák bestiális erőszakát. Mikor aztán ezek otthagyták áldozatukat, Fatime még sokáig feküdt ájultan.

Másnap pedig a gyűrűjébe rejtett gyorsan ölő méreggel megölte magát és a kisfiát.

A perverz unokanövér

Dr. Gy. P. orvos egy betegének vallomása

Mint körülbelül 14 éves fiú, egyszer hosszabb látogatáson voltam egy szüleimmel jól ismerős családnál. A ház leánya, az egyetlen gyermek, egy csinos, fejlett leány, aki körülbelül 20 éves lehetett akkor, volt az egyedüli játszótársam. A leány mindig csinosan volt öltözve, nagyon szép lábai voltak és ezt természetesen tudta is. Rendszerint úgy öltözködött tehát, hogy testének előnyei minél jobban érvényre jussanak, rövid szoknyát viselt, félcipőket, magas sarkokkal és nem tartózkodott attól sem, hogy ezeket szórakoztató, kokett módon mutogassa.

Különös előszeretettel viseltetett aziránt, hogy dolgokat lábbal taposson, azokra rálépjen, melyek aztán engedtek és összeestek a lábai alatt, mint például: virágok, lehullt gyümölcs, makk, szalma, vagy frissen vágott fű. Keleti sétáinknál, melyeknél teljesen magunkra hagytak bennünket, megszoktam már, hogy ezen manővereit végignézzem, amiért rendszerint megszidott.

Akkoriban különös élvezetet találtam abban és még ma is szívesen megteszem, hogy egy vastag szőnyegen végigfekszem a kandalló előtt. Egy este ismét ilyen helyzetben voltam, egyedül voltunk és Éva keresztül ment a szobán, hogy valamit levegyen a kandallóról. Ahelyett, hogy rajtam keresztül hajolva kinyújtotta volna érte a karját, csintalanul reám lépett, miközben azt mondta, hogy meg akarja mutatni nekem, hogy csinálja ezt a szalmával és a fűvel. Természetesen belementem a tréfába és nevettem.

Miután néhány pillanatig rajtam állott, könnyedén felemelte a szoknya szélét és miközben a kandallóban megkapaszkodott, egyik formás szép, barna selyemharisnyába bújtatott lábszárát a kandalló tüzenek világosságába tartotta, hogy megmelegítse, miközben folyton reám nézett és nevetett lángbaborult arcomon. Teljesen elfogulatlan, nagyon bájos leány volt és én bizonyos vagyok abban, hogy habár láthatóan jól is esett neki izgatottságom és testemnek érintése a lábai alatt, ennél az

első alkalomnál, nem ismerte fel tisztán, hogy milyen állapotban voltam. Arra sem emlékszem, hogy habár a szekszuális kielégülés utáni vágy engem magamon kívül hozott, nála is hasonló érzést figyelhettem meg.

Megfogtam felemelt lábát, megcsókoltam és abszolút ellenállhatatlan kényszertől vezetve odavitettem felizgatott membrumomhoz. Csaknem abban a pillanatban, midőn sulya erre esett, életemben először állott be nálam teljes, valószínűs orgazmus. Toll nem tudja leírni akkori érzésemet, csak azt tudom, hogy ettől a pillanattól kezdve szekszuális vágyódásom középpontja örökre fikszirozva volt.

Ezen este után még számtalan esetben éreztem bájos kis cipőjének sulyát és semmi sem tudja elhomályosítani az ezen élvezetekre való visszaemlékezést, melyeket akkor Éva által megismertem.

Tudom, hogy ő is éppen olyan élvezettel taposott engem, mint amilyenem én tapostattam magam.

Ruhákra nagyon sokat költhetett és miután észrevette, hogy nekem örömet szerez, mindig csinos selyemharisnyákat és kicsiny félcipőket vásárolt, magas, hegyes sarkokkal és a legnagyobb tetszéssel mutatta be azután nekem ezeket, miközben ragaszkodott ahhoz, hogy le kell feküdnöm, hogy kipróbálhassa rajtam. Bevallotta, hogy szívesen egészen a testembe nyomta volna a hegyes cipősarkat, mikor reámlépett vele és örömmel hallgatta az izmok ropogását, mikor ide-oda mozgolódott rajtuk.

Néhány perc múlva mindig a membrumomhoz vittem a cipőjét és ő óvatosan, de mégis teljes sulyával lépett reá és csillogó szemekkel, kipirult arccal, reszkető ajkakkal nézett a szemembe, mi-

kor — aminek gyakran elő kellett fordulnia — a lüktetést megérezte a lába alatt, mikor az ejakuláció bekövetkezett. Legkisebb kétségem sincs aziránt, hogy egyidejűleg nála is beállt az orgazmus, habár erről sohasem beszélünk.

Éveken keresztül folyt ez így minden kedvező alkalommal és egy 1—2 hónapi távollét után négy-öttször is mindennap.

Néhányszor masturbáltam is az ő jelenlétében, mikor is cipőjét teljes erőmből a membrumomhoz szoritottam és közben azt képzeltem, hogy reám lép. Ez az érzés természetesen sokkal gyengébb volt.

Sohasem volt szó köztünk szekszuális érintkezésről, mindketten meg voltunk elégedve ennyivel és szabad folyást engedtünk a dolgoknak.

Mikor husz éves lettem, utazásra indultam. Visszatérésem után, három évvel később, már férjnél találtam Évát. Habár gyakran láttuk egymást, sohasem tettünk említést a letűnt dolgokról, de jó barátok maradtunk. Bevallom, hogy még azután is gyakran — ha senki sem vette észre — néztem a lábait és szívesen vettem volna, hogy alkalmilag ismét felvegyük szokásos gyakorlatainkat. De erre többé sohasem került a sor.

3 nap alatt eltűnt: szeplő, májfolt, pattanás VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

A legszebb éjszaka

Egy penzió szobájában késő éjszaka. Héjjas Emmi, a csinos fiatal színésznő most jött haza az előadásról. Felgyújtja a villanyt, kabátját és kalapját leveszi a tűkör előtt, majd hirtelen megfordul és megdöbbenve néz körül a szobában. Alig akar hinni a szemének. Az ő szobájában az egyik széken egy férfiruha, a másikon egy férfiing, a harmadikon egy férfifelöltő és kalap, az ágy előtt egy pár férficipő. Ijedten járja sorra a székeket és tapogatja végig a különös holmikat.

— Szent Isten, mi ez? — töpreng magában. — Az én szobámban egy férfiruha? Egy férfiing? Az én szobámban? Hogy kerülnek ezek ide?

Rémülten hátrál az ajtó felé és hangosan mondja:

— Ki van ebben a szobában? Ki van itt?

Miután választ nem kap, előre bátorodik, lehajolva az ágy alá néz, majd a szekrényt nyitja ki, de sehol nem talál senkit. Most az ágyhoz lép és felemeli a takarót. Az ágyban egy fiatal ember fekszik. Emmi ijedten felsikolt.

— Segítség!

Ekkor észreveszi, hogy a fiatal ember alszik, feléjehajol és nézi.

— Ezt a szemtelenséget! Egy idegen férfi alszik az ágyamban.

Gondolkozik, tanácstalanul néz szét, majd energikusan az ágyhoz lép.

— Halló, keljen fel az ágyamból!

Miután nem kap választ, dühösen nekiesik a férfinak és megrázza.

— Keljen már fel... Mégis csak hallatlan!

A férfi felébredt és álmosan nyújtózkodik.

— Ki az? Mit zavarják az embert?

— Uram, maga az én ágyamban fekszik — kiáltja dühösen a színésznő.

A férfi a szemeit dörzsöli és anélkül, hogy a leányra nézne, álmosan dörmögi:

— A te ágyadban? Te vagy az, Manci? Hagyj aludni. És a másik oldalára fordul.

Emmi ismét erőlesen megrázza.

— Hallja, álmos ur! Itt most nem a Mancijánál van, hanem az én szobámban... és annyit mon-

dok, hogy keljen fel az ágyamból...

Most felül a férfi, csodálkozva néz körül és meglátja Emmi.

— Csókolom a kezeit... Dr. Mohácsi vagyok.

Kezét nyújtja a leánynak, aki a kézfogás előtt hátrateszi a kezeit.

— Jaj de barátságtalan!

— Nem érdekel, hogy maga kicsoda — folytatja a színésznő.

— Arra válaszoljon, hogy került az én szobámba?

— Ez a maga szobája? — kérdezte a férfi csodálkozva.

— Az enyém.

— Biztos?

— Biztos.

— Akkor, hogy kerültem én ide?

— Azt szeretném én is tudni...

— Kérdezzük meg valakitől...

— Ne tréfáljon kérem! — dühösködik a leány.

— Hátha tudja valaki?... Mert nekem fogalmam sincs róla... De azt merem állítani, hogy nekem tetszik a maga szobája... Az ágy remek... Kétszemélyes...

— Ugy látom, hogy a pizzamám is tetszett magának, mert felvette!

— Vállban egy kicsit vág... Egy ollóval lehetne segíteni rajta.

— Ne mondja — mosolygott gunyosan Emmi.

— Szóval ez a pizzama a magáé?... Nahát... A dolog egyre rejtélyesebb... Most már direkt érdekel, hogy kerültem én ide... Várjon csak... mindjárt rá fogok jönni... Reggel kilenckor felkeltem, megfürödtem, felöltöztem, megregeliztem...

— Mondja kérem, minek néz maga engem — vágott közbe dühösen a leány. — Nagyon téved, ha azt hiszi, hogy én végighallgatom a maga szemtelen ostobaságait... Most már az sem érdekel, hogy hogyan került ide, hanem vagy takarodik innen, vagy hívom a portást.

— A portás nem fog jönni.

— N-e-e-m?

— Ő nem avatkozik be magánügyekbe.

— Ez nem magánügy, maga betört az én szobámba.

Boldogan a homlokára csap a férfi és felnevet.

— Megvan! Tudom, hogy kerültem ide... Nahát! Nagyszerű!

Elmesélem magának... üljön le ide az ágy szélére...

— Dehogy ülök.

— Hosszu a mese... Ki fog fáradni!

— Megy, vagy hívjam a portást?

— Ezt el kell, hogy meséljem magának.

— Nem vagyok rá kíváncsi.

— Bocsásson meg — méltatlankodik a férfi — de magának igenis meg kell engem hallgatnia... alkalmat kell adnia egy gentlemannak arra, hogy tisztázza magát.

— Gentleman? Egy gentleman nem szokott idegen nők ágyába befeküdni.

— Akkor maga nem ismeri a gentlemaneket!... De különben is ezt akartam magának éppen megmagyarázni... Röviden az történt, hogy néhány napja én is itt lakom a penzióban és az este kis-sé nem tuljózan állapotban jöttem haza... És a szobámat összetévesztettem a maga szobájával. Hányas a maga szobája?

— Harminckettes.

— Na látja! — Az enyém negyvenhatos. Tehát nagyon könnyen össze lehet téveszteni... Mindenesetre rólam, aki gentleman vagyok, nem tételezhető fel, hogy kellemetlenséget akartam okozni egy hölgynek... Nem szólva arról, hogy megtörténhetett volna, hogy maga nem egyedül jön haza, hanem...

— Hanem?... Követelem, hogy folytassa!

— Hanem... A barátjával...

— Szemtelen komisz fráter... Szégyelheti magát... Betör egy nő lakására és így mer vele beszélni... Gazember!

— Ez látja más, ha szépen beszélnek velem, akkor lehet velem boldogulni... Amikor egy nő a férfinak azt mondja, hogy „szemtelen, komisz fráter, gazember”, akkor a helyzet erősen javulóban van...

— Csirkefogó!

— Ez még jobb... De ha már ilyen jóban vagyunk egymással, akkor most már bevallom magának, hogy én nem tévedésből jöttem be a maga szobájába...

— Micsoda? Nem tévedésből?

— Nem! Én előre megfontolt szándékkal jöttem be ide... De jó

kis ötlet volt, ugy-e?... Emmike drága, könyörgöm, hallgasson meg. Én szeretem magát... Szeretem... És én nem egyszerűen a nőt... a drága, édes, elragadó ellenállhatatlan nőt szeretem magában, hanem a színésznőt... A pompázó tehetségű, friss, ujhangu színésznőt. Én magát nem az érkeimen, hanem a maga művészetén keresztül szerettem meg.

— Miben látott? — kérdezte most már mosolyogva a leány egész megváltozott hangon.

— Mindenben. Hetek óta minden este ott vagyok a színházban és nézem, csodálom magát.

— Tetszeltem?

— Istenem, micsoda tehetség!... Hogy mondja ezt a harmadik felvonás nagy jelenetében, hogy „gróf ur az autó fel van kurbilizva!”

— Látja, ez kedves magától... és ezt minden este megnézi...

— Bár délután is adnák!

— Most vasárnap délután is ez megy.

— Hála Istennek!... Ott leszek. Félkettőkor, hogy jó helyet kapjak és virágot küldök magának... piros rózsát... kilencvenöt szálát.

— Elég lesz kilencven is — mosolyog Emmi boldogan.

— Milyen szerény!... Ugy-e, tegnap is kapott egy piros rózsacsokrot?

— Nem kaptam!

— Azt is én küldtem.

Beszélgésüket most megzavarják. Kopogtatnak az ajtón. Emmi azt hiszi, hogy a barátja jön, az ágyban fekvő férfi zavarban van, a leány parancsára bebujik a paplan alá és Emmi a ruháit is odadugja. Aztán megkönnyebbül, mikor megtudja, hogy egyik kolléganője van az ajtónál, aki most sugárzó arccal ront be hozzá. Szeretettel üdvözlük egymást.

— Alig vártam, Emmikém, hogy hazagyere. Egész nap nem találalak.

— Csak nincs valami baj?

— Ellenkezőleg! Emmikém, én olyan boldog vagyok. Emmikém, én szerelmes vagyok.

— Feribe?

— Ugyan... Te nem ismered őt... néhány napja itt lakik a penzióban: Dr. Mohácsi János.

— Dr. Mohácsi? — kérdezi csodálkozva Emmi, mintha nem jól értette volna.

— Egy kész regény, Emmi-

kém... Képzeld!... Tegnap este hazajövök, felgyujtom a szobámban a villanyt... Ott fekszik az ágyamban egy fiatalember!

— Ez lehetetlen! — kiáltott magából kikelve Emmi.

— De micsoda fiatalember — folytatja extázisban a szőke színésznő. — Emmikém, ha ismeréd... Amikor megláttam, sikoltottam egyet, persze nem nagyot, mert még meghallotta volna valaki — aztán közelebb mentem az ágyhoz, akkor láttam, hogy alszik a drága... Milyen szépen tudott aludni a két gyönyörű szemével...

— Te, biztos, hogy dr. Mohácsi volt?

— Bemutatkozott. Addig szoba sem álltam vele, amíg meg nem mondta, hogy kicsoda... De aztán elmondta a drága, hogy tévedésből került a szobámba... este nem tuljőzanon érkezett haza és a szobáját összetévesztette az enyémmel... Mit szólsz, milyen aranyos.

— Nagyon aranyos — felelte a másik és dühös pillantást vetett az ágy felé.

— Micsoda éjszaka volt, Emmikém... Egészen levetkőztetett és nem akarta eloltani a lámpát... Életem legszebb, legcsodálatosabb éjszakája... Hogy tudott, csókolni... Szerelmet vallani... Hány-szor megtudott ölelni két erős karjával... Nincs még egy olyan férfi a világban, Emmikém!

— Egy ilyen gazember... Te, Klára... Ha ezt a te Ferid megtudja...

— Á... nem mondom meg neki...

— Klárikám, te egy kalandor hálójába kerültél...

— Dehogy kalandor... Szerelmes belém... Hetek óta minden este ott van a színházban és nem a nőt, hanem a színésznőt csodálja bennem... Azt mondja, hogy én vagyok a legpompázóbb tehetségű, friss, ujhangu színésznő... ma éjszaka megint vár. Emmikém, én olyan boldog vagyok és olyan szerelmes vagyok. Hallod! Csengetnek a kapun. Most érkezett haza... szervusz... rohanok, megsértődik, ha nem talál otthon, reggel majd elmondok a részleteket... Csókollak!

Mikor kisuhogott az ajtón, az ágyban fekvő fiatalember előbujik

a takaró alól és néhány percig farkasszemét néz Emmivel.

— Mit szól a pechemhez?

— Ezt maga pechnek nevezi — mondta gunyos megvetéssel a leány.

— Esküszöm, én már tegnap is magát kerestem és Klárhoz igazán tévedésből kerültem be.

— Akkor miért nem jött ki tőle? Miért kellett mindjárt levetkőztetnie őt?

— Nézze, ha már ott van az ember. Nem igaz? Megsértődött volna... Egy uriember sem sérthet meg egy nőt, de Emmikém én esküszöm, csak a maga művészetét csodálom...

— Most az egyszer rajta veszít a játékon, kedves barátom!... Biztosítom, hogy nem fog itt garázdálkodni tovább. Ki fogom röpitetni a penzióból. Igenis, be fogom jelenteni az esetet az igazgatónak.

Látszik a férfin, hogy meg van ijedve, majd könyörgésre fogja a dolgot.

— Az Isten szerelmére csak azt ne tegye! Mi lesz akkor én velem? Hová fogok én innen menni?

— Mit törődöm én azzal? Menjen a szomszédba, a másik penzióba.

— Oda nem mehetek! Ott már minden szobában ismernek — mondta majdnem sirva a fiatalember.

Klári

Ez a hely

a MIA
Krónika
számá-
ra van

fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárában, Timișoara-Fabric kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám.

Szanatóriumban vizsgázott elsőrendű masszírozó urinő masszíroz és pedikűröz. Kivánatra házhoz is megy.

BUDAPEST (12)

Erzsébet körút 42, IV. em. 28. Lift

Fürdőigazgatók figyelmébe!

Csinos, fiatal vagyok, fent említett vizsgával elhelyezkednék fürdőbe masszírozni és pedikűrözni. Nagy gyakorlattal rendelkezem. Leveleket a fenti címre kérek

KORBÁKORGIK

EGY FIATAL LEÁNY FÉRFIURALOM ALATT

(8)

— Elég a bolondságból, Frances. Kedvem volna, hogy megverjelek!

— Azzal nem törődöm — tettele sóhajtozva. — Mégis csak gyűlölni fogom.

— Megharagítasz, ha így folytatod. Valamikor a kedvesem volt, most már nem az. Legyen eszed. Biztosítalak, hogy meg fogod szeretni. Nagyon jó izlése van és sok dologban segítségedre lehet.

Mosolygott a könnyei alatt. Ha asszonyok ruhákról hallanak, rögtön megnyugszanak.

— Milyen komikus lesz, ha megint szoknyát hordok. És hozzá még hosszut.

— Hamar meg fogod szokni és nekem örömömre fog szolgálni, ha női ruhában látlak. Nagyon bájos lehetsz benne.

Az ölembe ült, megcsókolt és így szólt:

— A felruházásom sok pénzbe fog kerülni, mert mindenből a legfinomabbat akarom.

— Meg is kapod. És ha az a hölgy férjhez ment, be fogsz költözni abba a házba, melyben eddig lakott és ahol gyakran fogsz engem, mint vendéget üdvözölni.

— Oh, te kedves kölyök! Most már bánom, hogy az előbb megharagítottalak. De annyira szeretlek, hogy nem tudom elviselni a gondolatot, hogy valami dolgot lehetne más asszonnyal is.

Most kikérdezett a hölgyre vonatkozólag és én őszintén feleltem, amennyire a körülmények megengedték és féltékenysége eltűnt. Már késő volt és lefeküdtünk aludni.

A következő napon megtettük az előkészületeket az elutazásra. Én sem akartam itt maradni és ha Frances elhelyeztem, Skóciába akartam utazni, egy barátom látogatására, aki meghívott fajdkakas vadászatra. A cseléd-

ségnek azt mondtam, hogy Frank ur örökre eltávozik. Maudnak pedig irtam, hogy mely napon érkezünk.

Maud nagyon kedvesen fogadta Frances-t, megcsókolta és minden irigység és féltékenység nélkül mondta:

— Mondhatom, édesem, hogy férfinak nagyon csinos, de meg vagyok győződve, hogy mint lány még csinosabb lesz.

Mig ebédutáni cigarettámat szivtam, a hölgyek egy szögletben ültek és beszélgettek halkán, közben pedig hangosan nevettek különös pillantásokat vetve reám. Valószínűleg a tapasztalataikat cserélték ki, amelyeket nálam tettek, a vesszőzések és szerelmeskedések alkalmával. Nagyon örültem, hogy oly hamar megbarátkoztak egymással.

Elhatároztam Frances-sel rögtön közölni, hogy rövid idő múlva Skóciába utazom és csak három hét múlva térek vissza. Sirni kezdett, mert azt hitte, hogy vele maradok. Maudnak is vigasztalnia kellett, hogy ez az idő hamar eltelik bevásárlásokkal és ha viszsza jövőre ugyanis vele maradok sokáig.

Utazásom hosszú és fárasztó volt, mert a nagy utat kocsin kellett megtennem. Barátom még fiatalember volt, tehát nagy kényelemről szó sem lehetett. Egyik nap úgy telt, mint a másik, sok fajdkakas került terítékre, de aszszonyszemély egy sem.

10.

Egy szép délután ismét Londonba érkeztem, három heti távollét után. A Frances villájához vezető uton magam elé képzeltem, hogy fog kinézni a kicsike női ruhában és olyan izgalomba jöttem, mint egy vőlegény, aki elviszi menyasszonyát az oltár elől.

Ott voltam a házban. A fogadósobába vezettek, ahol egy fiatal hölgy borult a nyakamba, csókolt, becézett és szerelmes szavakat gögicsélt. Természetesen Frances volt, de soha meg nem ismertem volna, ha az utcán találkozom vele. Sokkal nagyobbknak látszott, mint azelőtt és sokkal szebb volt, mint gondoltam. Izléses, szép selyemruha volt rajta, mely előnyösen juttatta érvényre pompás alakját. A haja megnőtt és selymes, aranyos fürtökben borította a fejét.

Mikor egy kissé megnyugodott, leült és én megcsodálhattam kicsiny lábait. Kábitó illat áradt belőle és vágyóan mosolyogva nézett reám.

— Nos, Charley, hogy tetszem neked?

Még mindig nem tudtam szépségének varázsától megszabadulni. Heves vágy fogott el, ha arra gondoltam, hogy ez a szép teremtes teljesen az enyém és soha rajtam kívül más férfi még nem érintette. Karjaimba vettem, magamhoz szorítottam és szenvedélyesen csókoltam a szeméit, arcát és ajkait, miközben hajának, testének és ruhájának kábitó illata boldogító álmokba ringatott.

Összeszedtem magam. — Fel-ségesen nézel ki. Mint férfi csinos voltál, most szép vagy!

Boldogan mosolygott.

— Nagyon örülök, hogy ennyire megcsodálsz. És boldog vagyok, hogy ismét itt vagy nálam. Nagyon vágyódtam utánad. Ah, csak már az ágyban volnánk, te édes, te egyetlen!

Leültem egy fotelbe és az ölembe huztam. Aztán felemeltem a szoknyáját és megcsodáltam gyönyörű lábait, melyek fekete selyem harisnyákba voltak bújtatva. Feljebb csuszaltam a kezemet... remegett a testünk, de uralkodtam maga-

mon és nem akartam megrövidíteni kellemes együttlétünket az ágyban. Frances nem kis elégedettségére visszahúztam tehát a kezemet, pedig ő már el is helyezkedett a támadásra. Buján nézett réám. Megcsókoltam és így szóltam:

— Várjunk, míg lefekszünk. Akkor sokkal jobb lesz. Addig meséld el, hogy jöttél ki Mauddal?

— Nagyon jól. Minden tekintetben jó volt hozzám. Nagyon szeretem őt, de azt hiszem, hogy nem igazi urinő, habár divat dologban nagyon jó izlése van.

Nevetnem kellett. — Igazad van — feleltem neki, — szülei nem tartoztak az előkelő osztályhoz. Ő pedig eredetileg koristanő volt.

Néhány perc múlva bejött Maud a szobába és kedvesen üdvözölt. Hamis mosollyal mondta:

— Amint látom, már turbékolnak a gerlicék. Remélhetőleg nem zavartam Önöket. Menjek el meging?

Frances elpirult, leugrott az ölemből és odament Maudhoz, aki gyöngéden átölelt és hozzám fordult:

— Hát nem szépen kiöltöztettem? Hát nem csinos?

Megerősítettem hitében. Ahogy egymás mellett álltak, önkéntelenül is össze kellett hasonlítanom őket. Frances volt a nagyobb és habár Maud csinosan volt öltözve, nem érhetett fel Frances bájos eleganciájával.

Miután megittuk a teát, átöltöztünk, mert egy étterembe akartunk menni. Kellemesen töltöttük az időt, a pezsgő a hölgyeket jó kedvre hangolta, csevegtek, tréfálkoztak. Maud elmondta, hogy négy nap múlva lesz az esküvője, hogy a vőlegénye nagyon kedves fiú, de szeretni nem tudja. Nevetve jegyezte meg:

— Nem hiszem, hogy a leghalványabb fogalma is volna a vessző gyönyöreiről. De ha még tudna is róla, nem hagynám magam megverni. Eleget kaptam már tőled. Egy férfi sem fogja többé megtáncoltatni a vesszőt a popómon.

Nevettünk és Frances így szólt:

— Charley szívesen ver és én is élvezetet találok benne, de csak egyszer sikerült egy kis fiút elővennem. Hiszen már elmeséltem neked.

— Az igaz. Te elmondtad, hogy

Charley akkor alaposan elvert, de azt nem, hogy az ütések jól is estek.

— Akkor még nem. Sőt gyűlöltem a vesszőt. Azóta másképpen gondolkozom és ha nem is szívesen hagyom magam megverni, azt be kell vallanom, hogy leghebb vágyam egy csinos, fiatal fiút, vagy egy nagy, fejlett leányt egyszer alaposan elpáholni.

Későn érkezünk haza. Frances és én készültünk az ágyba, mely széles volt és melyben Maudot gyakran megöleltem. Néztém, hogyan velkőzik Frances. Hogy bujik ki az előttem eddig ismeretlen ruhadarabokból. Most leengedte az inget és ott állt meztelenül csábítóan rámmosolyogva. Magára vett egy csinos, csipkéekkel diszi-

tett hálóinget és bebújt az ágyba. A vérem forrt, hiszen körülbelül már egy hónapja nem láttam meztelen nőt. Egy pillanat alatt levetkőztem és már ott is feküdtem, anélkül, hogy a lámpát eloltottam volna, a bájos kicsike mellett, aki rögtön hozzám simult. Feltoltam a hálóingét, átöleltem virágzó testét és végigtapogattam a fejétől a lábujjáig. Egy hely sem került el vágytól remegő ujjaimat.

Lábaival átfogta az enyéimet és puha kezét a testemre helyezte.

— Oh, Charley — suttogta — hát nem pompás ez? Aztán halk sóhajjal tette hozzá: — Szinte félek tőle.

Ajkamat az övére nyomtam és nyelvemet bedugtam a szájába, amit eddig még sohasem tettem.

— Fotó „Káviár” Timișoara —

— Hogy tetszik neked az ilyen csók?

Először levegő után kapkodott, mielőtt szólni tudott volna.

— Csodálatosan. Engedd, hogy én is így csókoljalak! És selyempuha, forró nyelvét mélyen bele dugta a szájamba.

Buja vágyban nyult el az ágyban és ledobta a takarót. Gömbölyü puha mellei olyanok voltak, mint a gummipárnák, melyeken a mellem nyugodott. Karjaival és lábaival átölelt, sóhajtozott... sikoltott...

Azután melléféküdtem és így test a testhez simulva kipihentük magunkat. De néhány percmulva már ismét vágyóan nézett reám és csicseregte:

— Még egyszer!

De én még nem gondolhattam újabb támadásra és feleltem:

— Te tudod, hogy ez nem megy olyan gyorsan. Nézd csak meg!

— Így persze, hogy nem lehet — mondta szomorúan.

Beszélggettünk egy ideig, miközben játszadozott velem, mignem kellő hangulatba jöttünk.

— Így ni, most menni fog — kiáltott büszkén — én is megfelelő hangulatban vagyok.

Megfordítottam az egyik oldalára és hozzá simultam. Átnyultam a karjai alatt, megkerestem a melleit és lihegve csókoltam pihés nyakát...

Valahányszor felébredtem az éjszaka folyamán, Frances mindig hozzám simulva feküdt, lábaival átfogva az enyéimet és mindig meg kellett ölelnem, mielőtt újra elaludhattam volna. Egyszer felébredt, mikor én aludtam. Azzal költött fel, hogy kis kezével csodálatos játékot űzött és én megint mögéje simultam. Tehát az egész éjszakát szinte szünet nélkül szerelmi csatározásokkal töltöttük és a reggel teljesen kimerülve talált, míg Frances üdőbb volt, mint valaha. Féltiz felé felkeltünk az ágyból és rövid idő, mulva reggelinél ültünk.

Maud barátságos mosollyal fogadott bennünket:

— Na, maguk aztán alaposan kitombolhatták magukat. Te, amint

látom, nem sokat aludhattál, Frances?

Ez mosolygott, de nem felelt és így én mondtam:

— Frances nem hagyott aludni, ha akartam volna is, tehát nem tehet nekem semmi szemrehányást.

— Ez nem is jutott eszembe. Azt hiszem kettőnk közül egyik sem volt belátóbb, mint a másik. Nevelve ültünk az asztalhoz.

11.

Maud esküvőjén sem én, sem Frances nem vettünk részt. Mielőtt elhagyott volna bennünket egy csekket adtam át neki egy olyan összegről, melyből szép kelengyét vásárolhatott magának. Mint jó barátok váltunk el egy viszony után, mely öt évig tartott.

Frances és én nagyon kellemesen töltöttük a mézesheteket. Cseledszemélyzetünk két idősebb, diszkrét nőből állott.

Tagja voltam több klubnak, melyeket felkerestem, ha kedvem támadt rá. Frances sohasem tartott vissza, mert ebben a tekintetben is nagyon tudott alkalmazkodni. Nem unatkozott soha, mindig talált magának valami munkát.

A vadászati szezon alatt gyakran töltöttem három-négy napot Oakhurstban, de Lucyval nem szerelmeskedtem, habár valósággal reám erőszakolta magát. Mindig örültem, ha visszamehettem Franceshez, aki napközben kellemesen szórakoztatott, éjszaka pedig elkápráztatott bujaságával. Most még sokkal bujább volt, mint azelőtt és sokszor napközben is meg kellett ölelnem. Egy délután, mikor különösen ideges hangulatban volt, így szólt hozzám:

— Most a térdeidre kell fektetned és alaposan megverned, éppen úgy, mint mikor Oakhurstban rosszul viseltem magamat.

Különös kívánságától el voltam ragadtatva. Több, mint egy év telt el, mióta utoljára vertem meg. Szigorú hangon, éppen úgy, mint Oakhurstban, szóltam:

— Rossz voltál, ki fogom porolni az ülepedet minden kimélet nélkül. Feküdj az ölembe!

Belement a játékba, rémült arcot vágott és megjászott ellenke-

zéssel feküdt az ölembe. Nagyon izgatott voltam.

Felhajtottam a csinos kékselyem szoknyát, aztán a többit és végül a kis selyem inget. Néztem gömbölyü popóját, izmos combjait és csodálatos lábait, melyekre oly ésbontóan tapadt a szürke selyemharisnya.

A látvány örületes volt! Kezem le-fel járt a testén, ujjaim vizsgálva tapogatták, csipték a rugalmas hust. Aztán megtörtént az előkészület és kezemet ütésre emeltem. Egyik ütés a másik után csattant, lassan, de erősen. És mindegyik után a liliumfehér mézőn egy ötlevelű vörös virág nyílt ki. Mennél pirosabb és forróbb lett a teste, annál jobban dobálta magát ide oda. Sohasem éreztem olyan szenzációkat, mint most. Balkezemmel egyik érzékeny helyére nyultam, míg a jobb nem szünt meg ütni. A következmény nem maradt el: Frances felsikoltott a kék csúcspontján. A verés és a játék végül is olyan hatással voltak rá, hogy már nem tudott uralkodni magán. Megvonaglott a térdeimen és remegő ajkakkal, könnyes szemekkel, melyből a bujaság sugárzott, kiáltott:

— Elég, elég! Nem tovább! Gyerünk az ágyba! Már égek! Hamar, hamar!

Már bennem is pokoli tűz égett. Feleltem, odavitettem a pamlagra, átöleltem és birtokomba vettem...

Sóhajtozva és lihegve feküdt aztán, megfeledkezve a világról. A lábai még széjjel voltak vetve. Rendbehoztam magam és így szóltam:

— Így, te neveletlen teremtes, most már felkelhetsz! Meg voltál elégedve?

— Eleinte nem, mert nagy fájdalmat okoztál. A másik azonban kimondhatatlanul csodás volt. De te is sokkal izgatottabb voltál, mint máskor. Ugy-e azért, mert előzőleg megvertél?

— Igen! Ez mindig felizgat. Régebben Oakhurstban, attól a naptól kedve, mikor valódi nemedet felfedeztem, mindig erőszakkal kellett visszatartanom magamat, hogy rád ne vessem magam.

(Folyt. köv.)

Mozielőadás
után a

Kitűnő konyha, fajborok, olcsó árak!

Capitol mozi új

éttermében
vacsorázunk!

(8)

Szives pártfogást kér: Betuker György tulajdonos

Erkölcstükör

Egy párisi előkelő kereskedő a múlt században meglepte a feleségét a hálószobában egy fiatal-emberrel. Már botrányt akar rendezni a felszarvazott férj, mikor a házasságtörőben egy herceget — a királyi család tagját — ismeri fel. Diszkrétan becsukja az ajtót; megnyugtatta magát azzal a gondolattal: „Legalább nem ereszkedik le Izabella..“

N. márkinét, kinek férjét a természet nagyon mostohán áldotta meg, egy napon megkérdezi egyik barátnője, hogyan lehet olyan angylaszép fia, mikor az uránál kétségtelenül hiányoznak ezek a külső előnyök. A márkiné visszaemlékezően mosolyog:

— Valóban édesem, minél tüzetesebben nézem a fiamat, annál inkább arra a meggyőződésre jutok, hogy én valamikor egyszer az előszobában elaludtam.

L. északfranciaországi városban élt egy jólélő kereskedő, aki nagyon büszke volt a felesége hűségére. Beszéd közben egyszer így szólt hozzá:

— Tudod Ivonne, én azt hiszem, hogy a mi városunkban csak egy férfi van, aki nem visel szarvakat.

— Ki legyen az? — kérdezte kíváncsian az asszony.

— De hiszen te ismered őt, kedvesem — gondolkozzál csak egy pillanatig! — mondja biztatóan a férj.

— Ezen ugyan sokáig gondolkodhatom és mégsem talállok egyet sem — feleli az asszony és mint akit untat ez a beszéd, elhagyja a szobát.

Mint ismeretes, Borghese Paulina, a legszebb Napoleon nővérei közül, szerette tökéletes testét művészek által ércbe öntetni. Canovának, a nagy festőnek is aktmodellt ült egyszer. A jobb társaságokban kétértelmű megjegyzéseket tesznek a szép Borghese szabadgondolkodásáról. Meg akarják neki mutatni, hogy mennyire elítélik viselkedését és egy nagy ünnepségen megkérdezték tőle, hogyan volt képes teljesen ruhátlanul modellt ülni Canovának. A Borghese csodálkozó arccal néz körül a

magas társaságban. Aztán mosolyogva mondja:

— De hölgyeim... hiszen a műterem be volt fűtve...

*

Egy napsugaras tavaszi napon sok hölgy sétált a Luxembourg parkban és észrevették egy meztelen férfi szobrát. Antik stílusban készült pompás mű — egy görög ifjút ábrázolva. Csakhogy a szobrász néhány szőlőlevéllel eltakarta azt, amit az ugynevezett szemérem eltakarni rendelt. Sokáig és figyelmesen nézik a hölgyek a műre-

meket, halk megjegyzéseket csempélgetve egymással. Csak a legfiatalabb közülök — egy 16 éves leány maradt csendben és elmélyedve látszott a szép férfiak szemléletébe. Végre egy idősebb hölgy odafordult a fiatal leányhoz, hogy felkeltse a gyermekben a művészet iránti rajongást:

— És hogy tetszik neked ez a szobor, édesem?

A leány vizsgálódva hajtja oldalra a fejét:

— A férfi nagyon szép. De őszszel, mikor a levelek lehullnak, bizonyára még szebb lesz.

Akttanulmány

IDILL

A férfi, aki szerelmi kalandokat keres, előnyben részesíti a nagy tengeri fürdőket és a kedvelt gyógyhelyeket, hol rendszerint számos szerelmi zsákmány várakozik reá.

Aixben, Vichyben, Ostendeben és a többi híres találkahelyén a világnak, ahol sohasem unatkoznak, bizonyára egész zászlóaljait találja Vénusz leányainak, akik készek arra, hogy a szerelem ezer gyönyöreiben részesítsék. De ezek minden dicsőség nélküli szórakozások, melyeket az ember egy partie Rouge-en-noir és egy fürdő között intéz el professzionális szerelmi művésznőkkel és félvilági hölgyekkel, akik tulajdonképpen csak nagyon korlátolt örömeket tudnak nyújtani.

Mindig ugyanazon dal. Egy órai erőltetett udvarlás, azután egy szerelmi óra. Mint a marionettek, megcsinálják a három turát, azután elmennek.

Gaston Vallier előnyben részesítette a kis babákat, kiknek szája csókra szomjazik, de a szíve még zárva van.

Megvetette az asszonyokat, kik barátjának Paurynak kijelentése szerint: „mindjárt a hátukra esnek, ha rájuk fuj az ember.”

Alkalmilag ugyan ő is fujt, hogy esésükből hasznót huzzon magának, mégis azokat részesítette előnyben, akik a szerelemből sem mindennapi sportot, sem pedig üzletet nem csináltak, hanem drága testüket annak őrizték meg, aki először gyújtja lángra a szívüket.

Ezért nyári tartózkodására a legegyszerűbb helyeket keresi fel, ahol vadrózsák nyílnak, melyeknek illata sokkal jobban elbájolta őt, mint a híres nyárfürdők látogatóinak erős, mesterkelt parfümje.

Páris környéke pompás erdőkkel szolgál, melyek száz kicsiny, romantikus szerelmi fészket rejtenek magukban és ezekben nagyon bájos madárcák találhatók.

A három hónap alatt, amit évente egy ilyen idillikus helyen töltött, mindig felfedezett egy-két ilyen pompás madárcát.

Gaston Vallier ebben az évben egy kis falu kijáratánál bérelt magának egy villát, mely egészen be volt fonva hortensziával és geraniával. Itt élt napsugár és virágok

között, szíve telve egy asszony gyöngéd bájaival, aki a szomszéd házában lakott.

Alig 18 éves volt az asszonyka. A bimbózási kora, mikor a nő érett kezd lenni a szerelem titkaira.

Amélie Risé szőke volt és rózsás. Telt, formás mellei arra bírták Valliért, hogy a szomszédság jogán ismeretséget kössön vele és ebben az ismeretségben volt reá nézve a kis falu minden bája. Virágokat cseréltek, könyveket kölcsönöztek egymásnak, beszélgettek és este vacsora után közösen fogasztották el teájukat.

II.

Egy napon szép szomszédnője odaigért neki Fourier legujabb regényét. Este kilenc óra volt, mikor becsengetett az asszonykához a könyvért.

Senki sem felelt.

Többször csengetett, míg végre a nagy csendet egy hang törte meg, mely jelezte neki, hogy a ház még sem üres.

— Várjon egy keveset! — hallotta mondani.

És néhány perccel később recsegett a kert homokja az asszony könnyű lépte alatt. Egy árnyék vetődött az utra a kerli kapu előtt és a rácson át megismerte szép szomszédnőjét.

Mintha csak bocsánatot akart volna kérni, mert a férfi olyan későn jött, így szólt:

— Bocsánatot kell kérnem, mert megfeledeztem ígéretemről. El kellett volna küldenem önnek a könyvet. Jöjjön be egy pillanatra, meg fogom keresni. Már ágyban voltam, szintugy a cselédem is, aki ugy alszik, mint egy mormota és így nem hallotta a csengetést.

— Hogyan, ön miattam felkelt az ágyból?

— Oh, még nem aludtam. Olvastam az ágyban.

Beléptek a házba.

A fiatal asszony egy izléseesen berendezett fogadósobába vezette Gastont. Azután így szólt:

— Kérem kövessen és válassza ki a könyvtárban, ami önnek tetszik.

Már hónapok óta imádta Gaston ezt a szőke istennőt és gyakran megpróbálta érzelmeit a szerelem ama gyöngéd jeleivel tud-

tára adni, mellyel a nő lelkét kutatjuk és melyet egészen megismerni szerelmi vágyban emészti magát az ember.

Az asszonyka pillantása gyakran megpihent rajta és sohasem kerülte el a férfi tekintetét. Virág-szedésnél sokszor hosszasan összeértek a kezeik és ilyenkor meggyőződhetett arról, hogy ez a futólagos kedveskedés nem volt ellenére szomszédnőjének.

De eddig egy szó sem esett köztük, mely nagyobb reményekre jogosította volna őt.

Követte tehát Améliét. Az asszony egy hosszú, könnyű köpenybe volt burkolózva, mely szorosan tapadt pompás csipőre és buja melleire. Hajlékony formás teste minden lépésnél olyan tökéletes és győzedelmes pompával bukkant elő, hogy a fiu megmámorosodva, karjait hirtelen a felséges test köré fonta.

Érezte, hogy a gyerekasszony a köpeny alatt teljesen meztelen.

Kezei puha, meleg idomokon tobzódta.

Remegő melleinek gyöngéd pihegése, puha karjai, melyek ölése ellen védekeztek, megzavarták és elbájolták őt...

Igy értek egy nyitott szoba küszöbére, ahová a fiatal asszony menekült.

Órult vágyban tépte le Valliér a köpenyt a válláról és Amélie ott állt előtte meztelen szépségének vakító gyönyörűségében. A férfi megremegett egész testében, karjaiba kapta felséges zsákmányát és rábukott vele a megvelett ágyra...

Egy közmondás azt mondja: „A boldog embereknek nincsen történetük.” De ennek az éjszakának a története tele volt isteni boldogsággal és mikor másnap reggel Gaston kiosont az asszonyka hálószobájából, az egész világot magához szerette volna ölelni boldogságában...

Klári

Dolly krém
puder
szeplővíz
Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timisoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

A nemi ösztön és a kielégítés állítólagos szükséges volta.

— Irta : Dr. Gruber Miksa —

A mi éghajlatunk, alatt körülbelül a 14—15. életévben lép fel a fiúnál a pubertás, vagyis azon idő, amikor a férfiúi nemző mirigyek teljesen kifejlődnek. Ezen folyamat több éven át tart.

Leányoknál rendszeren korábban kezdődik a nemi érettség. Jellemző ezeknél a petefészkek gyors megnövekedése és érett peték képzése. Minden 28 nap alatt megéri egy pete és a petefészkekből a méhkürtbe jut. E folyamattal egyidőben az anyaméh nyálkahártyának véredényei kitágulnak. Egy részük megreped és vér lép ki belőlük. E vér a külső nemiszerveken át elfolyik. A vérflowás hónapanként rendszeren 3—4 napon át tart (menstruáció). Egészséges asszonyoknál a menstruáció folyamata a nemi érzés idejétől kezdve a leirt módon rendszeren jelentkezik egészen az u. n. klimatórium vagy változás idejéig, a 45—50 év között. Csak ezen időn belül képes az asszony a megtermékenyülésre. A terhesség és szoptatás idején rendszeren szünetel a menstruáció, tehát a termékenyítő képesség is.

Férfinál az ondóelválasztás szünet nélkül tart. Sokkal későbbi években szünik is meg, mint az asszonynál az érett peték képzése. Ha egy bizonyos mennyiségű ondó gyülemlett meg az ondóvezetők csöveiben, úgy ez önként távozik el, rendszerint éjnek idején, ez az u. n. pollúció, melynek első megjelenése élesen jelzi a pubertás felléptét.

A pubertással együtt fejlődnek ki az u. n. másodlagos jelei a nemnek. A fiúnál és leánynál a külső nemi részeken, a fiúnál azonkívül az ajk fölött, az állon és pofán is szőrzet kezd előtörni. A külső nemiszervek, a férfinál a penis, a nőnél az emlőmirigy, gyors növekedésnek indul; az egész test, különösen a csont és izomrendszer rohamosan kezd fejlődni, a gége is, különösen a férfinál, aminek következménye az ismeretes hangváltozás. E változások arra vezetendők vissza, hogy a nemzőmirigyek az ondón és petén kívül még más anyagokat is elválasztanak, amelyek a vérbe mennek át és így a többi szervekre is befolyással vannak.

Eme belső elválasztási produktu-

mok a központi idegrendszerre is hatnak, kifejlesztik a férfiban és a nőben a nemi élet lelki vonásait és felébresztik a nemiösztönt.

A nemiösztön különféleképpen nyilvánul meg: mint vágyakozás a nemi egyesülés után és mint a fajfenntartás vágya. A tisztességes, érintetlen leánynál ezen utóbbi vágy rendszeren sokkal erősebb, mint az előbbi.

A közösülés vágya mindenekelőtt abban nyilvánul, hogy a másik nembeli egyén látása, avagy képének felidézése örömet okoz és vágyakat kelt, hozzája való közeledés, érintés, ölelkezés és viszontszerelem után. Az érintetlen szűznél e vágyakozás rendszerint nem terjed tovább, sőt van egy nagy száma az asszonyoknak is, kik a csókban és ölelésben egész életükön át teljes kielégülést találnának, kiknek a közösülés aktusa semmi különösebb élvezetet nem okoz és kik csak azért közösülnek, hogy gyermekeik legyenek és hogy a szeretett egyénnek örömet okozzanak.

A férfinál azonban, midőn ama vágyát, hogy a nőt megérintse, megölelje, kielégítette, csak fokozódik a mindjobban duzzadó vágyakozás a közösülési aktus teljes elvégzése után, amire őt a közben végbemenő megmerevedése a penisnek képessé teszi.

A közösülésnél a nemi inger folytán megmerevedett penis a hüvelybe vezetetik be és abban dör-

zsölő mozgásokat végez. Az ezáltal támadó idegizgalom, az ondót belöveli a hüvelybe (ejakuláció). Az ondó mindenekelőtt az ondósinórba jut, melynek féregszerű izomösszehúzódásai a hugycsőbe préselik. Az ondóval együtt az ondóhólyag és monyítóvi mirigy váladéki is a hugycsőbe ömlik. Ezt rögtön követi a hugycső hárttyás részeinek és a merevedőtest hátsó részén lévő izomrostoknak összehúzódása, úgy, hogy az összevegyült váladékok a hugycső nyílásán át kisodortatnak.

A kisodort ondó a hüvelybe, néha azonban a nyitva levő méhszájon át a méh nyakcsatornájába jut. Mindenesetre eljut az ondószálacskák egy része a petét kereső útjában a méhbe és a méhkürtbe, nemritkán a hasüregbe is. Felszívódásuk után alkatrészeik a nőnek a nedveibe jutnak. Tehát van annak bonctani és élettani alapja is, hogy a nő ösztönszerűleg tartózkodóbb, mint a férfi, és hogy még az alacsonyan álló morál is, amely a férfit egyáltalán nem zabolazza meg, tőle szigorú nemi tartózkodást követel. Még ha nem is következik be a megtermékenyítés, az a nőre nézve hasonlíthatatlanul mélyebb és tartósabb a testi behatás, mint a férfira nézve.

Az ejakuláció megtörténvén, a nemi vágy egyszerre a nullára száll alá, hogy egy bizonyos — mindenestre igen különböző hosszú — idő múlva ismét feléledjen. A külső

Szadizmus

Káviár eredeti felvétele

jele a kielégítésnek az ejakuláció után tüstént beálló ellankadása a himvesszőnek.

Az erősebben ingerlékeny, vagy a nemi érintkezések által erősebben ingerlékennyé vált nőnél is, közvetlenül a közösülés előtt és alatt a nemi szervekben erős vérbőség és ennek következtében egy hasonló vágy támad a duzzadás érzésétől megszabadulni. Mindkét jelenség akkor szűnik meg teljesen, midőn a kényeztetés egy bizonyos foka következtet be (orgazmus), hasonlóan ahhoz, mely a férfinnál is az ejakulációt kíséri.

Kétségtelen, hogy egészséges, érett egyén számára a nemi vágnak közösülés útján való kielégítése felel meg a természet követelményeinek. Emellett azonban az egészséges nemcsak fajnak fenntartásával, a magasabb kultúrával, a rendezett társadalmi élet követelményeivel sehogyszem fér össze, hogy a feltámadó vágyat mindenki nyakra-főre kielégítse.

Ezért tehát az a kérdés érdekel bennünket első sorban, hogy a nemi ösztön kielégítése hygienikus szükséglet-e, vajjon olyan káros-e a nemi tartózkodás, mint pl. az éhség, a szomjúság, az alvás szükséglet ki nem elégítése?

— Szükséges-e, hogy az ondó a férfi testéből gyakran távozzék el, mint a vizelet, vagy bélsár?

Mindenekelőtt erről szó sem lehet. A táplálkozás, az alvás ösztöne az egyén fenntartására szolgál. Ezek kell, hogy kielégítenek, ha az egyén nem akar tönkremenni, a nemi ösztön azonban csak a fajt tartja fenn, oly célnak rendeli alája az egyént, amely idegen az ő finom, individuális életének.

Nálunk egy férfi csak 24 éves korában fejlődött ki teljesen, a leány csak 20 éves korában lesz igazán képessé a szülésre, mert csak ebben a korban fejeződött be teljesen a csontos medence növekedése. De sokkal előbb, mielőtt a test teljesen kifejlődött volna, felébred már az ösztön. Hogy azonban a nemi ösztönnek a fejlődés befejezése előtt való kielégítése nem üdvös dolog, bizonyítja a fiatal, 20 éven alóli házastársaknak nagyobbfoku halandósága, összehasonlítva a nem házasságú kortársaikkal. Nemi ösztön férfinnál nem ritkán a magas életkorban is mutatkozik és a tapasztalat szerint a kielégítés itt is nagyon káros lehet. Eme tények bizonyítják a legvilágosabban, hogy minő másfajta a faj-

fenntartás ösztöne, mint az önfenn tartásé.

Hogy az ondó visszatartása a testben káros lenne, erről még kevésbé lehet szó. Az ondó nem valami kártékony váladék, nem anyagcsere hulladék. Kísérletek is vannak erre vonatkozólag, amennyiben ondóváladékot vagy állati here vizes kivonát bőr alá fecskendezték. E befecskendezések jótékonyan hatnak. Különösen fontos, hogy mindennemű izomgyakorlásnak az értékét emelik.

Eme kísérletek teljes összhangban vannak azon ősrégi tapasztalattal, hogy a legnagyobb testi tevékenységet csak a nemi ösztön kielégítésétől való teljes tartózkodás mellett fejthetjük ki. Ezért tartózkodtak a görögöknél és a rómaiaknál az atléták a közösüléstől, éppen úgy, mint a mi sportférfiaink teszik olyankor, midőn valami versenyre készülnek. Hogy ugyanez áll a szellemi funkciókra is, bizonyítják a tudósok és művészek tapasztalatai. A tartózkodás alatt kétségtelenül szivódik fel ondó és jut a vérkeringésbe. Ez pedig nem káros, hanem jótékony hatása.

Mindenesetre arra is gondolhatnánk, hogy az ondó felszívódása csak akkor hasznos, ha nem lép túl bizonyos határon, hogy azonban a sok ebből is megárt. De ezen elvetéssel szemben figyelmeztetnünk kell arra, hogy a természet az éjszakai pollúciókkal — melyek egészen normálisnak tekintendők, ha nem sürűen ismétlődnek — már előre gondoskodott ilyen túlságos ondófelgyülemelés megakadályozásáról; fontos továbbá, hogy az ondó elválasztás önmagától csökken, ha a nemi szervet keveset használják. A here e tekintetben éppen úgy viselkedik, mint más szerv. Ha keveset használtatik, kevesebb vért igényel, ha kevés vért kap, csökken a táplálkozása és élettevékenysége.

Az olvasó azonban azt is mondhatná: „Jó, én elhiszem, hogy az ondó nem káros hatása anyag, mely feltétlenül eltávolítandó, belátom azt is, hogy a nemi ösztön nem az egyén fenntartására való berendezkedés, de mit használ mindez? Hát le lehet győzni ezen ösztönt? És ha le is győzhető, nem-e izgatja és meríti ki ezen állandó harc a mi idegrendszerünket oly mértékben, hogy az egészségünket is veszélyezteti? Hiszen ezt még az orvosok is tanítják?”

Arról, hogy egy egészséges, normális férfi nemi ösztöne legyőzhető lenne, szó sem lehet. Tagadha-

tatlan, miszerint némely, nemileg érett férfinak nagy nyugtalanságot okoz a ki nem elégített ösztön és néha nagy küzdelembe kerül féken tartani. De a legtöbb férfinál az ösztön izgalmainak ereje nagy mértékben függ az életmódjától és az egész viselkedésétől. Ha belátásunk és akaratunk lenne az ur felettünk, úgy az egészséges férfiak tulnyomó részének a szűk határok közt tartott nemi érintkezés sem okozna különösebb zavart. Hogy ezen dologgal tisztába jöjjünk, tudnunk kell, hogyan jön létre a nemi inger.

A legszenvedélyesebb ember sincs mindig a nemi inger hatalmában. Ez csak időről-időre, rendszeren csak külső inger folytán támad fel és önmagától szűnik is meg, ha a külső inger megszűnt hatni. Az, hogy gyengébb, vagy erősebb behatás szükséges-e a nemi inger felkeltésére, a herék állapotától függ, hogy t. i. elegendő vízzel vannak-e ellátva és gyülemlett-e meg ondó a kivetető csövekben.

Az ingert mindenekelőtt az érző idegek helybeli izgatása váltja ki. A nemi szervektől, különösen a himvesszőtől érző idegek futnak a gerincagyba. Ha ezeket valami inger éri (pl. a himvessző érintésénél), úgy a tovavezető idegek útján az inger a gerincagyba jut, itt azután közvetlenül átmegy oly idegekbe, melyek ismét a himvesszőhöz mennek vissza és pedig ennek véredényeihez. Eme idegek izgatásának a következménye, hogy a penis merevedő teste bőven megtelik vérrrel, míg a vérnek elfolyása meg van akadályozva. A vér tehát felhalmozódik a himvesszőben, ez megduzzad, felemelkedik és megmerevedik. A megmerevedés létrejöhet a mi öntudatunk behatása nélkül is, egy reflexfolyamat alakjában is megjelenhet, mint mondani szokás. Kényezésnek sem kell vele járni, mint pl. egész fiatal gyermekeknél vizelési ingernél. Az idősebb fiúnál azonban az izgalom, melyet a nemi szervek érző idegei a gerincagyhoz és innen az agyvelőhöz vezetnek, sokszor már a pubertás ideje előtt saját szerű kellemes érzést vált ki, a felnőtté azonban a himvessző merevsége azonkívül vágyat is kelt, a növel való közösülés után. Így támadhatnak pl. kéjes álmok azáltal, hogy alvás alatt a telt hólyag nyomása folytán a himvessző megmerevedik (ami legtöbbször reggel felé következik be, ezért nevezik reggeli merevségnek). A telt hólyaghoz hasonlóan a telt végbél nyomása a kör-

nyezetre, a ruházat okozta nyomás és dörzsölés, vagy az egymásra tett lábak, a különféle bőrkiütések okozta viszketés és vakarás mindannyian okozhatják a himvessző megmerevedését és ezáltal a nemi vágyak fel-támadását.

Világos, hogy sok mindent elkö-vethetünk ezen mesterséges izgatások elkerülésére. Kerülni kell este a sok italt, gondoskodni kell szabályos székletről, bő nadrágot hord-junk és egyáltalában kerüljük mindazt, ami a nemi szerveket nyomja, a nehéz takarókat, a lábak egymásra rakását; ke-rüljük a nemi szervek felesleges érintését, tartsuk tisztán fürösztéssel és mosással a bőrt, kezeltessük orvossal a bőrkiütéseket stb.

Éppen úgy, amint a helyi izgatás kellemes képzeteket idéz elő, fordítva, bizonyos képzetek viszont a nemi vágyat kelthetik fel és megmerevedést okozhatnak. Ha ilyen izgató képzeteket nem idézünk fel magunkban, végtelenül sokat tehetünk a szenvedély féken-tartására. Azonban igen gyak-ran éppen az ellenkezője tör-ténik. Hogy manapság igen sok gyermeknél és éretlen ifjoncnál oly korán nyilvánul meg a nemi ösztön, bizonyára nem természetes állapot, ha-nem 100 eset közül 90 szer a csábítás eredménye.

Éppen úgy, mint képesek vagyunk nagy mértékben meg-akadályozni a nemi izgalom kifejlődését, megfékezhethjük a már beállott izgalmat is. Hogy oly sok fiatalember elégti ki meggondolatlanul nemi vágyait, úgy ez éppenséggel nem je-lenti, hogy nem képesek neki ellentállni. Ők nem is akarnak komolyan uralkodni magukon. A gyenge akaraterőnek, a ki-váncsiságnak, a gyerekes hiu-ságnak, hogy másokat utá-nozzanak, az öntudat és az ítélőképesség alkohollal való elkábításának sokkal nagyobb itt a szerepe, mint magának az ösztönnek. A legtöbb fiatalember a legelső látogatást prosti-tuálnál végzi és részeg álla-potban, midőn nem láthatja be-tettének következményeit, szer-zi meg a nemi betegségeket.

Az agyvelő nemcsak izgató központja a nemi szerveknek, hanem belőle indul ki a mere-vedés reflexfolyamatokgátlása

is. Ezen gátlások gyakran maguktól, egész önkéntelenül állnak be. Isme-retes jól, hogy megijedés, fájdalom és egyéb heves érzelem, képzetek élénk felidézése, a vágy gyors kial-vását és a himvessző elpetyhüdését okozhatják. Intenzív szellemi munka az izgalmakat, melyek a nemi szer-vekből indulnak ki, már fejlődésük-ben megakadályozhatja. Mi tehát ön-ként is ébreszthetünk fel ilyen kép-

zeteket, melyek gátlólag hatnak az izgalmakra, pl. felidézzük a köteles-ségérzetet és ama veszélyekre gon-dolunk, melyek ösztönünk kielégíté-sével járhatnak.

Nemcsak a nemi élet terén, ha-nem a külvilág minden behatásával szemben csak az bir uralkodni ma-gán és csak az az igazi szabad ember, aki megtanulta használni agyvelejének gátló középpontjait. A

— Gruber Kálmán rajza —

többi ember a pillanatnak a rabszolgája.

Mi tehát korántsem állunk itt tehetetlenül. A legfontosabb azonban annak, aki uralkodni akar önmagán: A kezdetnek állj ellen!

A nemi izgalom kezdetben oly gyenge, hogy csekély fáradtsággal elnyomható. Ha azonban ezen stádiumot elmulasszuk és engedünk

az izgalomnak, lavinaszerűleg megnövekedve tör reánk és az elfojtása most már igazán hatalmas és kitartó akaraterőt igényel. Minél állhatatosabban kerüljük mindazt, ami a nemi vágyat fokozhatná, annál könnyebb lesz általában az önmeztartóztatás, mert — mint már említettük — a herék tévékenysége a nem használatás folytán csökken.

Egy baba naplója

— Irta: Kétsi Sándor —

Megszülettem.

Még nem jöttem a világra, csak megfogamzottam egy anayméhben, mely ujjongva szippantotta magába megtermékenyítőjét.

Apám egy baka, anyám egy szabadnapos szobalány. Mikor meglátam őket összefonódva a selymes fűben, s testük vonaglása halkán mosódott el a könnyű szellőtől mozgó természet lágy imbolygásában, ismeretlen vágy fogott el, hogy gyönyörüket megajándékozzam magammal. Nem tudom örülni fognak-e az ajándéknak, de most már nem tehetek semmit, születésem folyamata megindult.

Kikászálódtak egymás öleléséből fáradtan lusta mozdulatokkal. Anyám egy utolsó sóhajt küld az elröppent vágy s kéj után, bár még érzi azok halvány foszlányait. Meghatódva nézik egymást, szemükben a kielégülés örömsugáraival és bensőjükben motoszkáló zavartsággal, mely torukba szorítja a kikivánczó szavakat. Csak apám, miközben megveregeti anyám derekát, szólal meg:

— No menj haza, Mari, nehogy baj legyen, oszt hónap megint itt légy.

Mostanában anyám sokat busul, mert apámat elhelyezték innen, pedig alig egy-két hete, hogy jóban voltak. Igaz tegnap a gazdája fiával megvigasztalódott egy kicsit. Ez sokkal szebb, finomabb ember és mérnök lesz belőle néhány év múlva. Szóval ez a fiatalember, Lakatos Bélának hívják, tegnap este bejött a

szobánkba. Anyám már az ágyban feküdt, úgy ugrott föl egy ingben.

— Maris, borzasztóan éhes vagyok, nem találok semmit a konyhában.

— Most jött haza a fiatalur? Ilyen későn?

— Most. Nem akartam anyámat felkelteni, azért jöttem egyenest ide.

Én láttam rögtön, hogy hazudik, mert a szeme mohón falta anyám vékony hálóingén áttetsző alakját és a mély kivágásban megbujó fehér melleket. A nyitott ajtón és ablakon át huzat keletkezett, fellebbentette az inget először, majd hozzátapasztotta anyám testéhez, mint selyem fátyolt, mutatva az idomok nagyszerű szépségének csábító összhangzását. Vágyak szabadultak föl e pillanatban, előbb félénken, tántorogva, később érzékien viharozva.

Csak azt vettem észre, hogy anyám meztelenül fekszik az ágyban. A feszülésre várón széttárt combok között remegő ujjak kotorásztak.

— De fiatalur, mit csinál?...

Sóhaj. Lihegés. Égő kéj.

Nem jól éreztem magam. Bódultam. Mintha levegőtlen űrben zuhantam volna kalimpálva...

Sok-sok idő telt el már. Anyám régóta tud felőlem, azt hiszi Béla az apám, én is őt fogadnám el szívesebben, de hiába. Multkor az igazi apám is itt volt, újra magáévá akarta tenni anyámat. (Hogy ezek a férfiak mindig csak a nőket akarják megölelni! Ha majd én is a világra jövök, engem is minden férfi meg

fog akarni ölelni? Mert én is nő leszek. Jó lenne már egyszer megpróbálni, hogy olyan nagyszerű érzés az egy férfi karjai közt lenni.)

De anyám nem hagyta magát.

— Tán van már más babád?

— Nincs.

— Hazudsz!

Hogy utáltam most.

— Nincs, ha mondom, hanem gyermekem lesz, azért nem.

— Mástól?

— Nem, tőled. De hogy legyen pénzem a gyerekekhez, lefeküdtem a gazdám fiával és azt mondom, hogy az övé a gyerek — és arca kipirult a vélt hazudástól, nem tudta, hogy igazat mond. — Tegnap is adott pénzt. Nézd, itt van. Nem kell?

— Add!...

És elkotródott örökre.

Durván hasít egy villám az éj szorongó sötétjébe.

Csendben jajgató nyögések, melyek fájdalomra felér egy menydörgés megrázó félelmetességével, vajduknak.

Imbolygó, fehér arcok hajlonganak az ágy fölött vizsgálódva. Sutogások zizegése kuszik parancsként fájdalmas kórágys között, csupasz, együgyű falakon át.

Harsonák zengenek ájuldozó hangokat, míg azok tömkelegei az égboltozat határfalain üvegként recszennek szét ámuldozva a semmisségbe.

Mámorosan torz sikoltás.

— Jaj! Kezdek mindent feledni. Valami uj tér dülöngő fogalmi sulyként nehezednek agyamra.

Jaj! Azt hiszem, most születtem meg.

Vera naplója

Egy fiatal lány intim feljegyzései a szerelemtől, a szeretőkről és sok más érdekes dolgokról, írta: Bán-dor, négy darab fénykép illusztrációval. Ára belföldön utánvét mellett 200 lei, külföldön 250 lei.

Cehoszlovákia

területén levő olvasóink utbaigazítására közöljük, hogy a lapban hirdetett összes könyveket megrendelhetik ugyanazon helyeken, ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni.

**MINDEN HÁZNÁL
LEGYEN**

HA NINCS.-AKKOR VEGYEN!

WALTRICH

női és férfi fodrász
Timișoara, Gyárváros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vizhul'ám stb. (13)
Nőknek külön bejárat ugy Fő-
uccai, mint a Kossuth-téri ol-
dalon. — Szolid árak

PODRÁTZKY

**Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok**

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10
Telefon 206. (31-4)

Alkalmi

ajándékokat
legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órák és ékszerésznél
Timișoara IV. Str. Iancu
Văcărescu 25 (Bemgasse.)

Ha szép akar lenni, használjon

Kalka-féle

Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

**Kérje mindenütt
lapunkat!**

Haját csakis „**Nicopon**”-nal, az ideális folyékony kátrány-
samponnal mossa; megakadályozza a hajhullást és korpaképző-
dést. (orvosilag ajánlva). Próbatűveg 20.— Lei többszöri mosás
részére. [32/3]

Szép, fiatal és üde arcbőrnek örvendenek azon
hölgyek, akik „**de Beauté**” (szépitő) különlegességeket
használnak; „**de Beauté**” szappan 25.—, „**de Beauté**” arckrém
(zsíros arcbőr részére) 35.—, (száraz arcbőr részére) 45.—,
ráncok ellen 55.—, massage-krém 55.—, mitesszerek ellen 55.—
Lei; „**de Beauté**” puder 15.—, 50.— Lei. Főlerakat „**NICO**”
Laboratorium, Timișoara, Dózsatér 4. — Kérjen utasítást arc-
szépségápolásról és testápolásról ingyen és bérmentve. —
Képviselők magas rabatt mellett felvétetnek.

IGIENA

fest, mos, tisztít

Parfumeria Kertész Lajos

Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

MAJTHÉNYI KÁROLY

vízvezeték, villany- és
csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timișoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gáz-
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Szemüvegek, orvosi rendeletre is

órák, ékszerek és azok szakszerű javítása

„**Elvetla**” VADÁSZ EMIL Timișoara II. Fő-ucca 36.

**Hó és sárcipők
javítása**

Rácz Andrásnál

Timișoara, I. Str. Primăriei 8

Perzsabőrök fekete, barna, szürke

Csikó Karakül Pézma Perzsaláb csak

SKIN szőrmeház

ENGROS Timișoara III. Carol (Hunyady-ucca) 15 Küttl téren Simonis pék mellett.

DETAIL

2. sz. keresztrejtvény

1	2	3		4	5	6		7	8	9		10	11	12	13	14		
15				16	<i>L</i>	<i>A'</i>	<i>Z</i>		17			18						
19			20			21	22				23				24			
25						26						27		28				
29			30		31			32			33							
		33/a		34			35			36					37	37/a		
38	39								40		41	42		43				
44				45				46	<i>K</i>	<i>E</i>	47		48		<i>L</i>			
49					50		51		52									
53	<i>i</i>	<i>S</i>	<i>H</i>		53/a		54		55				56	57	58			
59					60							61	62			63		
	64			65							66	<i>S</i>	<i>A</i>	<i>L</i>	<i>A</i>	<i>M</i>	<i>O</i>	<i>H</i>
67				68								<i>Z</i>	<i>i</i>			69		

Vízszintes

1. Fiatal házasságok epedve várják
10. Prostitúált
15. Szellemi munkás
16. Betegség jele
17. Börtönben van
18. Napszak
19. Vissza : vám mássalhangzói
20. Építési anyag
21. Rómaiaknál a szerelem istene
24. Mássalhangzó fonetikusan
25. Fiatal leányoknál bájosak
26. Vénuszdomb orvosi nyelven
29. Ház mássalhangzói
30. Ny-nyel háztetőn van
32. Ö. A.
33. Becézett fiúnév
34. Szemérmes leány teszi
36. Vissza : személyes névmás
37. Csapadék
38. Így legszebbek a nők
41. Ebben ég a felizgult férfi
44. Török név
45. Ilyen példány is van
46. Mázol
48. Női név
49. Gyarapodni
50. Rag

52. Határozó

53. I. S. H.
54. Gyermekek közt a szerelem (ék. hiba)
56. Vissza : szájbán van
59. A nők így is kitudják elégiteni a férfiakat (névelővel)
61. Sok nő tulajdonsága
64. Erdei állat
65. A-val női név
66. Bölcs király volt
67. Ilyen divat is van
68. Nem szép ruhában az ilyen
69. Személyes névmás

Függőleges

1. Kielégíthetetlen nemi ösztön a nőknél
2. Romboló elem
3. Fűszer
4. Műkedvelői előadáson gyakran adnak elő
5. Igenidegen nyelven (fonetikusan)
6. Selymes pihével vannak borítva
7. Vissza — a rossz diákok vesznek
8. Felvidéki volt magyar város
9. Kereskedelmi kifejezés
10. Vissza : egyszerű számszám

11. Ilyenkor legjobb a csók (3 szó)

12. Egyforma betűk
13. Vissza : helyeslő szó
14. Gyilkolni
20. Szín
22. Görög betű
23. Szerelmesek üzenetét is közvetíti
27. Mutató szócska
28. Sir
31. Szerb férfi név
- 33/a. Ilyen élet is van
35. Egy idegen nyelven
- 37/a. Vissza : e-vel a végén ég
39. Minden lány csak ekkor fél
40. Kár ha ez van a nőknél
42. Vissza : fohász (ék. hiba)
43. Rangjelzés rövidítve
47. Rag
51. Vissza : Peru őslakói
- 53/a. Nem minden kislány...
55. Ütem idegen nyelven
57. Vissza : francia birtokos névmás
58. Vissza : becézett fiú név
60. Nem paraszti
61. Vissza : lóeledel
62. Vissza : becézett leány név
63. Vissza : spanyol exkirályné
66. Egyforma betűk

Megfejtések beküldésének határideje 1932 február 25

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótlajd. S. Papp)